

ת"פ 16449/02/15 - מדינת ישראל נגד אלכס חביב הירש [עניינו הסתיים, אשרף חמידיאן, גולד פאר דלקים בע"מ [עניינה הסתיים, ח.א. דיזל האומן (2009) בע"מ]

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 16449-02-15 מדינת ישראל נ' הירש (אסיר) ואח' לפני כב' השופטת מיכל ברק נבו
04 אפריל 2017

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמים	1. אלכס חביב הירש [עניינו הסתיים] 2. אשרף חמידיאן 3. גולד פאר דלקים בע"מ [עניינה הסתיים] 4. ח.א. דיזל האומן (2009) בע"מ

ב"כ המאשימה: עו"ד אסתי ששון

ב"כ הנאשמים: עוה"ד יעקב ואורי גולדמן

נאשם 2 התייצב

גזר דין בעניינם של נאשמים 2 ו-4

הרקע, כתב האישום והסדר הטיעון

1. בין המאשימה לבין נאשמים 2 ו-4 נחתם הסדר טיעון (סומן ביום 6.11.16 בספרה 2). הסדר הטיעון הושג לאחר הליך גישור, שנערך על ידי כבוד השופטת ליאורה ברודי, בעיצומה של פרשת התביעה. בהתאם למוסכם, חזר בו נאשם 2, **אשרף חמידיאן [הנאשם]**, בשמו ובשם נאשמת 4, **ח.א. דיזל האומן (2009) בע"מ [הנאשמת]**, מכפירתם בכתב האישום.

כתב האישום המתוקן

2. הנאשם והנאשמת [ביחד - **הנאשמים**] הודו בכתב האישום המתוקן (סומן ביום 6.11.16 בספרה 1), ובאותו יום הרשעתי אותם בביצוע העבירות המיוחסות להם.

על פי הודאות הנאשמים, הנאשמת עסקה בשיווק ומסחר של מוצרי דלק. הנאשם היה בשנים 2013 - 2014 מורשה החתימה בחשבון הבנק של הנאשמת. כפי שפורט בחלק הכללי שבכתב האישום המתוקן, בשנת 2013 (לכל הפחות) קשרו נאשמים 1 ו-3 קשר עם **מיכאל גילון ענתבי** [מיקי] לביצוע תכנית עבריינית רחבת היקף שעניינה ביצוע עבירות על **חוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975** [חוק מע"מ] ו**פקודת מס הכנסה** [נוסח חדש] [הפקודה], וכן עבירות הלבנת הון. ביום 24.1.14 יצא מיקי מתחומי מדינת ישראל ומאז לא שב לגבולותיה, אך המשיך לפעיל אחרים מטעמו לביצוע העבירות. אותם אחרים פעלו, בין היתר, גם עם הנאשמים בתיק דנא לביצוע עבירות על פי חוק מע"מ, הכל כפי שיפורט בהמשך.

במסגרת **האישום הראשון** (שבפרק השני לכתב האישום המתוקן) הודו הנאשמים בכך שבין החודשים אוקטובר 2013 ועד פברואר 2014 קיבלו הנאשמים 16 מסמכים על שם חברת **מ.ט.ר מסחר קמעונאי ומתן שירותים בע"מ** [מ.ט.ר]. מ.ט.ר נרשמה במע"מ כעוסקת בתחום של ייעוץ טכני בחשמל ופיקוח, וכבעליה ודירקטור בה נרשם **גדליה משה אייזנברג**. 16 המסמכים הנ"ל נחזים להיות חשבוניות מס שהוצאו כדין לנאשמת 4, אך לא בוצעה בקשר אליהם עסקה ולא התכוונו לעשות את העסקאות שלגביהן הוצאו המסמכים. סך החשבוניות הפיקטיביות על שם מ.ט.ר שהנאשמים קיבלו ורשמו הוא 18,991,867 ₪, וסכום המע"מ הנובע מהן הוא 2,897,065 ₪. הנאשמים פעלו לרישום החשבוניות הפיקטיביות על שם מ.ט.ר בספריה של הנאשמת, ולניכוי בדיווחיה למע"מ, במטרה להתחמק מתשלום מע"מ בנסיבות מחמירות.

הנאשמים אף הודו שבין החודשים יוני 2013 ועד נובמבר 2014 הוציאו ביחד, ובאמצעות אחרים מטעמו של מיקי, 54 מסמכים על שם חברת **גלנדאואר אנרגיה תשנ"ט בע"מ** [גלנדאואר], שנרשמה במע"מ כעוסקת בתחום של עיבוד וייצור קלף, וכבעליה ומנהלה נרשם **גלנדאואר חיים צבי**. 54 המסמכים הללו נחזים להיות חשבוניות מס, שהוצאו כדין לנאשמת, אך לא בוצעה עסקה ולא התכוונו לעשות את העסקאות שלגביהן הוצאו המסמכים. סך החשבוניות הפיקטיביות על שם גלנדאואר שהנאשמים קיבלו ורשמו הוא 46,696,033 ₪, וסכום המע"מ הנובע מהן הוא 7,123,124 ₪. הנאשם פעל לרישום החשבוניות הפיקטיביות על שם גלנדאואר בספריה של הנאשמת, ולניכוי בדיווחיה למע"מ, במטרה להתחמק מתשלום מע"מ בנסיבות מחמירות.

במסגרת הוצאת החשבוניות הפיקטיביות על שם גלנדאואר לנאשמת, עמד הנאשם בקשר עם **גיא מלול** [מלול], שפעל מטעמו של מיקי, והנאשם הנחה את מלול להפיק חשבוניות על שם חברת גלנדאואר לנאשמת, ובכלל זה הנחה הנאשם את מלול בדבר הכמויות, סכומים והמועדים שיש לרשום בחשבוניות הפיקטיביות. מלול הפיק את החשבוניות ומסר אותן לידי של הנאשם.

בפועל לא בוצעו תשלומים מהנאשמת כנגד אותן חשבוניות פיקטיביות על שם חברת גלנדאואר. תמורת הוצאת החשבוניות הפיקטיביות על שם גלנדאואר לנאשמת, העביר הנאשם מדי חודש **לאברהם דינו** [דינו], שפעל מטעמו של מיקי, עמלות בגין החשבוניות הפיקטיביות בסכום של כ-150,000 ₪.

בגין מעשים אלה הורשעו הנאשמים באישום הראשון בביצוע 54 עבירות של הוצאת חשבונית מס או מסמך הנחזה כחשבונית מס, מבלי שעשו או התחייבו לעשות עסקה שלגביה הוצאה החשבונית או המסמך, בנסיבות מחמירות, לפי

סעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ, ביחד עם סעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ; 5 עבירות של ניכוי מס תשומות בלי שיש להם לגביו מסמך, בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ ביחד עם סעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ; הכינו, ניהלו או הרשו לאחר להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, עבירה לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ, ביחד עם סעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ; השתמשו בכל מרמה או תחבולה או שהרשו לאחר להשתמש בהן, או עשו מעשה אחר במטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ, ביחד עם סעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ.

במסגרת האישום השני (שבפרק השני לכתב האישום המתוקן) הודו הנאשמים בכך שקיימו בשנים 2013 - 2014 פנקסי חשבונות כוזבים, במזיד, בכוונה להתחמק ממס. בכך השתמשו בתחבולה, מרמה ועורמה כדי להתחמק מתשלום מס וביצעו עבירות לפי הפקודה, בסך של 65,687,900 ₪, שחולק באופן הבא:

בשנת 2013 הם כללו בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת חשבוניות פיקטיביות על שם מ.ט.ר, שאותן רשמו כהוצאה, בסך 9,050,967, ועוד חשבוניות פיקטיביות על שם גלנדאואר, שאותן רשמו כהוצאה, בסך 8,391,516 ₪, ובסה"כ 17,422,483 ₪ חשבוניות פיקטיביות.

בשנת 2014 הנאשמים כללו בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת חשבוניות פיקטיביות על שם מ.ט.ר, שאותן רשמו כהוצאה, בסך 9,940,900 ₪, וחשבוניות פיקטיביות על שם גלנדאואר, שאותן רשמו כהוצאה, בסך 38,304,517 ₪, וביחד חשבוניות פיקטיביות בסך 48,245,417 ₪, אשר נרשמו על ידי הנאשמים כהוצאה במטרה להתחמק ממס.

בגין מעשים אלה הורשעו בביצוע 2 עבירות של הכנת פנקסי חשבונות כוזבים במזיד ובכוונה להתחמק ממס, עבירה לפי סעיף 220(4) לפקודה; ו-2 עבירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה בכוונה להתחמק ממס, עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודה.

הסדר הטיעון

3. במסגרת הסדר הטיעון הגיעו הצדדים להסכמות כדלקמן:

בעניין רכיב המאסר: המאשימה תטען למאסר בפועל לתקופה של 5 שנים וההגנה רשאית לטעון באופן "פתוח". עוד הוסכם כי תקופת המעצר מאחורי סורג ובריח, שאותה ריצה הנאשם בגין תיק זה, תנוכה מתקופת המאסר שתיגזר עליו. כן הוסכם שיוטל מאסר מותנה, שהותר לשיקול דעת בית המשפט.

בעניין רכיב הקנס: על הנאשם יושת קנס בסך של 151,000 ₪ אשר ישולם בתשלום אחד, עד ליום 15.3.17 או 9 חודשי מאסר תמורתו.

על הנאשמת יושת קנס סמלי בסכום שיקבע, לפי שיקול דעתו של בית המשפט.

עוד הוסכם כי בטרם הטיעונים לעונש, הנאשם ישלח לשירות המבחן על מנת שיערך תסקיר בעניינו, כאשר הובהר כי תכליתו של התסקיר הוא לסקור את הרקע של הנאשם לצורך גזירת עונשו ולא לצורך בחינת אי הרשעה.

תסקיר שירות המבחן

4. ביום 10.2.17 הוגש תסקיר בעניינו של הנאשם. שירות המבחן ציין כי הנאשם בן 37, נשוי ואב לשבעה ילדים (בגילאי 2 - 13). עובר למעצרו עבד הנאשם כעצמאי בתחום המסחר בדלקים. משפחת מוצאו של הנאשם מונה 6 ילדים, ואביו נפטר מדום לב בגיל 48 עת היה הנאשם כבן 12. עוד צוין כי אחיו הבכור נהרג בשנת 2001 על רקע בטחוני. בשל ארועים אלו האחריות על פרנסת המשפחה נפלה על כתפיו הנאשם בגיל צעיר, כאשר הנאשם לא היה יכול רגשית ותפקודית לעמוד במשימה, והוא נאלץ לנשור מבית הספר. קצינת המבחן ציינה כי הנאשם נעדר עבר פלילי ואין לחובתו תיקים פתוחים. לגבי העבירות המיוחסות לו קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם עושה שימוש במנגנוני הגנה לצורך הצדקת פעולותיו ובכך נמנע מלקיחת אחריות על מעשיו. להערכת קצינת המבחן הנאשם החל לפתח מודעות ראשונית בלבד לבעייתיות שבהתנהלותו. אשר להערכת הסיכון לעבריינות עמדה קצינת המבחן על כך שהתנהלותו של הנאשם והתמודדותו עם המצוקות בהם היה שרוי לאורך שנות נעוריו, כאשר כל אלה עשויים להוות גורם סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. עם זאת, כגורמי סיכויי התייחסה קצינת המבחן להשפעת ההליך הפלילי על הנאשם כמרתיעה ומציבת גבולות. קצינת המבחן סברה שקיימת חשיבות לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית ייעודית במסגרת שירות המבחן, והנאשם הביע נכונות להשתלב בטיפול שכזה.

לאור כך המליצה קצינת המבחן לדחות את הדיון בעניינו לצורך שילובו של הנאשם בהליך טיפולי, שלאחריו יוגש תסקיר משלים. עוד ציינה קצינת המבחן שאם בית המשפט ימצא לנכון לסיים את הליכי המשפט בשלב הזה, המלצתה היא הטלת מאסר בפועל לתקופה קצרה לצד מאסר מותנה, תוך התחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם ובעובדה כי משפחתו תלויה בו כמפרנס יחיד.

5. במסגרת דיון הטיעונים לעונש ובעקבות המלצת קצינת המבחן לדחות את עניינו של הנאשם לצורך שילובו בהליך טיפולי, ביקשה ההגנה לאמץ את המלצת קצינת המבחן ולדחות את הטיעונים בעניינו לתקופה בת מספר חודשים. לאחר שהוצהר על ידי ההגנה כי מטרת שילובו של הנאשם בהליך טיפולי אינה הקלה בעונשו, אלא על מנת לאפשר לו היכנס למאסר "מחוזק יותר", הוסכם כי הטיעונים לעונש ישמעו על אתר, גזר הדין ינתן במועדו, ובית המשפט יקבע שהנאשם יחל לשאת את עונשו במועד מאוחר יותר, לאחר שיסיים את הטיפול. יובהר כי שני הצדדים - הן התביעה והן ההגנה - הסכימו כי עונשו של הנאשם יהא מאחורי סורג וברית, כאשר המחלוקת היא לעניין משך התקופה.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

6. בתחילת טיעוניה ביקשה ב"כ המאשימה לראות במעשי הנאשמים כארוע אחד הגם שמדובר במספר עבירות נפרדות, מאחר שעסקינן במסכת ארועים אחת. משכך, יש לקבוע מתחם עונש אחד ולגזור את עונשו של הנאשם תוך התייחסות לארועים כמכלול. ב"כ המאשימה הציגה את השיקולים שעמדו בפניה בעת ההגעה להסדר הטיעון, והם

כדלקמן: מספר העבירות וחומרתן, משך זמן ביצוע העבירות, בין השנים 2013 - 2014, התחכום הרב והעובדה כי לא מדובר במעידה חד פעמית אלא על עבירות שבוצעו בשיטתיות; פגיעתם של הנאשמים באינטרסים המוגנים של כלכלת המדינה, שמירה על הקופה הציבורית החיונית לפעילות המדינה, פגיעה במנגנון גביית המס ובערך השוויון בנשיאת נטל המס (ר' ע"פ 9788/03 **טופז נ' מדינת ישראל** [25.2.04]; ע"פ 8458/11 **יוסי שובל נ' מדינת ישראל** [11.9.13]; ורע"פ 5823/09 **בשיתי נ' מדינת ישראל** [17.8.09]); חלקם היחסי של הנאשמים בפרשה שבה היו מעורבים גורמים נוספים. בהקשר זה ציינה התובעת כי עניינו של מי שהיה נאשם 1, אלכס הירש **[הירש]** הסתיים לפני כשנה, בהסדר טיעון. התובעת עמדה על כך שבשונה מהנאשם בתיק זה, הירש הורשע בעבירות הלבנת הון בסכום של כ-45 מיליון ₪. עם זאת, מספר עבירות המס שבהן הורשעו הנאשמים בענייננו, וסכומן (העומד בהיקף של 10 מיליון ₪), גבוה יותר מעניינו של הירש (היקף של 7 מיליון ₪). הדבר אף נכון בנוגע לסכום מס הכנסה שלא שולם, כאשר עניינם של הנאשמים בתיק זה חמור יותר. עוד צוין כי קיים דמיון באופן הפעולה של הנאשם בענייננו, לבין אופן הפעולה של הירש, כאשר הנאשם הנחה את מלול להפיק חשבוניות על שם חברת גלנדאואר לנאשמת, ואף הנחה אותו בדבר הכמויות, הסכומים והמועדים שיש לרשום בחשבוניות הפיקטיביות, אשר הופקו ונמסרו לידיו של הנאשם. בפועל לא ביצעה הנאשמת תשלומים כנגד החשבוניות הפיקטיביות על שם חברת גלנדאואר. תמורת הוצאת החשבוניות הפיקטיביות על שם חברת גלנדאואר לנאשמת העביר הנאשם מדי חודש עמלות לדינו, בסכום של כ-150,000 ₪.

ב"כ המאשימה התייחסה למדיניות הענישה הנהוגה והפנתה לפסקי הדין הבאים:

רע"פ 10170/08 **עיסא נ' מדינת ישראל** [2.3.09], שבו הורשע המערער ב-22 עבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שיש לגביו מסמך, ועבירות נוספות על פי חוק מע"מ, בסכום כולל של מעל 21 מיליון ₪, כאשר סכום המס הנובע מהן הוא מעל 3 מיליון ₪. בית משפט השלום גזר על הנאשם 4 שנות מאסר, מאסר מותנה וקנס בסך 250,000 ₪. ערעורו לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו כך שבית המשפט התערב בסכום הקנס והפחיתו ל-150,000 ₪ בלבד. יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם. בית המשפט העליון דחה את הערעור תוך שקבע כי אין מדובר במקרה חריג בעל חשיבות ציבורית או כלכלית ונוכח חומרת העבירות והצורך בהרתעה עברייני המס בשל שכיחותן, היקפן ופגיעתן בחיי הכלכלה התקינים ובאזרחים שומרי חוק;

רע"פ 5718/05 **אוליבר נ' מדינת ישראל** [8.8.05], המערער הורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע 40 עבירות של אי ניכוי מס תשומות מבלי שיש לגביו מסמך במטרה להתחמק מתשלום מס על פי חוק מע"מ. על המערער הוטלו 36 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, זאת לאחר שלא עמד בהסדר הטיעון ולא שילם את הסכום שהוסכם בין הצדדים במסגרתו. בתי המשפט המחוזי והעליון דחו את ערעורו;

עפ"ג (מחוזי מרכז) 39990-02-15 **מודן נ' מדינת ישראל** [12.5.15], ערעור המדינה וערעור שכנגד בתיק שבו המערער הורשע בביצוע 3 עבירות של ניהול פנקסי חשבוניות כוזבות על פי חוק מע"מ וב-37 עבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין על פי חוק מע"מ. סכום כל החשבוניות הסתכם בסך של מעל 8 מיליון ₪ וסכום המס שנכסה בגין הסתכם במעל 1.4 מיליון ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והעמיד את עונשו על 30 חודשי מאסר בפועל, חלף 21 חודשי המאסר שהטילה עליו הערכאה הדיונית;

עפ"ג (מחוזי מרכז) 51012-06-13 **צרפתי נ' מדינת ישראל** [8.9.14] המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות על חוק מע"מ בסכום של למעלה מ-3 מיליון ₪, כשסכום המס הנובע מהן הוא כ-490 אלף ₪. בית המשפט דחה את ערעור הצדדים (המערער על פסק הדין והמשיבה על קולת העונש) תוך שקבע כי מתחם הענישה שנקבע, בין

שנתיים לבין חמש שנות מאסר, והעונש שנגזר עליו - 40 חודשי מאסר בפועל - הם ראויים ועומדים בקנה אחד עם נסיבות התיק ומיקומו של המערער בתוך מתחם העונש שנקבע.

נוכח כל המתואר לעיל, טענה ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם לשיטתה נע בין חמש לבין שמונה שנות מאסר בפועל. אציין, כי חרף טענתה של התובעת שעתירתה העונשית, להטלת 5 שנות מאסר בפועל, עומדת בחלקו התחתון של מתחם העונש הראוי, הפסיקה שעליה ביקשה להסתמך אינה תומכת במתחם שלו היא טוענת, שכן פסק הדין החמור ביותר עומד על 4 שנים.

בבחינת מקומו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הזכירה התובעת את העובדה שהודאתו של הנאשם ניתנה בטרם סיום פרשת התביעה, ובטרם העידו העדים המרכזיים בתיק. בכך הנאשם לקח אחריות על מעשיו וחסך זמן ציבורי רב, שכן מדובר בתיק שבו יש מספר לא מבוטל של עדי תביעה (מעל 350 עדים). עוד ציינה כי לזכות הנאשם נלקחה גם בחשבון העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי. ב"כ המאשימה התייחסה לתסקיר שירות המבחן, שממנו עולה כי חרף העובדה שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום, הוא אינו נוטל אחריות מלאה, וזאת נוכח ניסיונו לצמצם ולהקטין את חלקו בביצוע המעשים על ידי העלאת טענה כי לא הבין שמדובר בחשבוניות פיקטיביות, וכדומה. עוד עולה מהתסקיר כי המודעות שהנאשם מתחיל לפתח להתנהלותו הבעייתית היא ראשונית, דבר אשר משליך לדעת התובעת על לקיחת האחריות ומדגיש את חוסר ההפנמה של הנאשם ביחס לעבירות החמורות שביצע.

לבסוף ציינה התובעת שעל פי פסיקתו של בית המשפט העליון בעבירות מס שיקולי ההרתעה גוברים על נסיבותיו האישיות של הנאשם, זאת בהסתמך על פסקי הדין הבאים: רע"פ 7135/10 **יגאל חן נ' מדינת ישראל** [3.11.10]; רע"פ 4584/15 **משארה נ' מדינת ישראל** [6.7.15]; ע"פ 8281/15 **גדיר נ' מדינת ישראל** [10.8.16], פסקה 18; ת"פ 40213/05 **פרקליטות מיסוי וכלכלה נ' גבעוני** [4.4.13], פסקה 259. נוסף על כך הנאשם לא הסיר את המחדלים בעניינו (ר' רע"פ 1776/94 **עובדיה נ' מדינת ישראל** [25.5.94]; וע"פ 70851/05 **מור נ' מדינת ישראל** [10.5.07]), ואף לא הגיש ראיות לעניין מצבו הכלכלי הרעוע, לטענתו.

לאור כל האמור לעיל עתרה התובעת להטיל על הנאשם עונש של 5 שנות מאסר בפועל, שהוא עונש ראוי שיש בו כדי לאזן בין האינטרס הציבורי ובין הצורך בחסכון במשאבים וזמן ציבורי. לפיכך, עתרה התובעת מבית המשפט לכבד את הסדר הטיעון על כל פרטיו, ולקבל את עמדת המאשימה ביחס לעונש מאסר.

טיעוני ההגנה

ראיות לעונש

7. מטעם הנאשם העידו שני עדי אופי - אמו של הנאשם ואחיו. מעדותה של אם הנאשם, הגב' פריאל חמידאן, עלה כי מאז מות בעלה, לפני כ-28 שנים, היא נאלצה לגדל את ילדיהם יחד עם הנאשם. בנה הבכור נפטר לפני כ-15 שנים והנאשם נאלץ לשאת בעול המשפחה ומאז הוא מפרנס את משפחת מוצאו ואת משפחתו המונה 7 ילדים. האם ציינה כי היא חולת סכרת וביקשה את רחמיו של בית המשפט שלא ישלח את הנאשם למאסר בפועל. כמו כן, העיד אחיו של

הנאשם, מר אלאא חמידאן, מעדותו עלה כי הנאשם מאז ומתמיד סייע לפרנסת המשפחה והוא עוזר גם היום בהכוונה והדרכה, ובלעדיו אין האח יכול לעבוד. גם הוא הצטרף לבקשת האם לרחם על הנאשם בעת גזירת עונשו.

8. בפתח טיעוניו טען ב"כ הנאשם כי אין להשוות בין הנאשם לבין הירש, ובכלל - היה ראוי להפריד את התיק לשניים, ולראות את המעשים המיוחסים לנאשמים כאישום נפרד ועצמאי. הסניגור הסביר כי עמד על טיעון זה כבר בתחילת ההליך המשפטי, אך המאשימה עמדה על כך שמדובר באותה תכנית עבריינית ומשכך התיק נותר במתכונתו הנוכחית. לזאת אף הוסיף כי בין הנאשם להירש אין היכרות מוקדמת והם נפגשו לראשונה רק בבית המשפט. לפיכך, אם האישומים היו מופרדים, התיק המתייחס לחלקם של הנאשמים כאן היה בסמכות בית משפט השלום. עוד ציין הסניגור כי בתיק נשמעו עד עתה 24 עדי תביעה מתוך 362 העדים בכתב האישום, כאשר רובם אינם קשורים לנאשם אלא להירש, ועניינו של הירש חמור מעניינו של הנאשם, נוכח עבירות הלבנת ההון שיוחסו להירש בהיקף של 45 מיליון ₪.

ב"כ הנאשם הצטרף לבקשת התובעת וביקש מבית המשפט לכבד את הסדר הטיעון שהוגש ואת הרכיבים העונשים המוסכמים, קרי: סכום הקנס, מאסר חלף קנס וקנס סמלי לנאשמת.

אשר לקביעת רכיב המאסר בפועל: ב"כ הנאשם הצטרף למאשימה וביקש מבית המשפט לקבוע כי מדובר בארוע אחד, כפי שקבע בעניינו של הירש, ומשכך לקבוע מתחם עונש כולל לכל העבירות.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות, ב"כ הנאשם התייחס לנזק שנגרם מביצוע העבירות וטען כי בפועל הנאשם עשה באמצעות הנאשמת פעולות של מכירה וקנייה של סולר, כאשר בכתב האישום לא יוחס לו אישום על "מכירה אסורה" ולא בכדי. לפיכך, לשיטתו, הנזק הקונקרטי אינו עומד על כ-10 מיליון ₪, אלא על פחות, והדבר צריך לקבל ביטוי בעת קביעת מתחם העונש ההולם. בנקודה זו ב"כ המאשימה התנגדה לטיעון הסניגור וטענה כי יש בטיעון כדי לחתור תחת כתב האישום המתוקן והסדר הטיעון, שכן בפועל הוא טוען לכך שמדובר בחשבונית זרה ולא חשבונית פיקטיבית, כאשר בית המשפט העליון קבע כי אין הבדל בין השתיים לעניין העונש.

בהמשך לכך ב"כ הנאשם טען כי יש לקחת בחשבון את משך זמן ביצוע העבירות, כאשר מדובר על תקופה של 5 חודשים, מאוקטובר 2013 עד פברואר 2014. אשר לחלקו היחסי של הנאשם בביצוע המעשים, ב"כ הנאשם עמד על כך שמדובר בפרשה גדולה, כאשר העברין העיקרי במסגרתה הוא מיקי ענתבי, שנוכח למועד זה ברח מהארץ. לטענתו רשויות המדינה התרשלו בכך שהוא הצליח להימלט מהארץ ובכך גרמו לנזק בניהול ההליך המשפטי. עוד ציין ב"כ הנאשם כי חלקו של הנאשם אף נמוך ומינורי מחלקו של הירש. ב"כ הנאשם הפנה לע"פ 3678/14 **גית נ' מדינת ישראל** [21.7.15], שם קבע כבוד השופט ג'ובראן שיש להתחשב בחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה בעת קביעת העונש. לאור תיקון כתב האישום, הנזק שמיוחס לנאשם, שעומד על כ-10 מיליון ₪, מידת אשמתו של הנאשם, בהתחשב בחלקו היחסי בתכנית העבריינית שנתקמה על ידי מר מיקי ענתבי, ובהתחשב בהיקף המצומצם של העבירות שבהן הורשע, לעומת הירש, יש לקבוע מתחם ענישה שונה ונמוך.

ב"כ הנאשם הפנה למספר פסקי דין שלשיטתו מלמדים על מדיניות הענישה הראויה בנסיבות התיק דנא:

בע"פ (מחוזי תל אביב) 32634-06-16 **שחם נ' מדינת ישראל** [19.9.16], ערעור על פסק דין שניתן על ידי מותב זה בשבתו כבית משפט השלום, המערער הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות שעניין התחמקות ממס בהיקף מעל 11 מיליון ₪, וזאת במשך חמש שנים. בית המשפט המחוזי דן בסופו של יום רק בחומרת העונש ונוכח הסכמת הצדדים עונשו של המערער הופחת ל-30 חודשי מאסר בפועל, חלף 36 חודשי המאסר שגזר עליו בית משפט השלום;

עפ"ג (מחוזי תל אביב) 51807-12-15 **רשות המיסים-מע"מ נ' לטין** [9.3.16], המשיב הורשע במסגרת הסדר טיעון בשני כתבי אישום שעניינם עבירות מס באמצעות חשבוניות פיקטיביות בהיקף של מעל 900 אלף ₪ באישום הראשון, ומעל 157 מיליון ₪ באישום השני. בית משפט השלום גזר על המשיב 3.5 חודשי מאסר בפועל, תוך שנתן משקל משמעותי לנסיבות האישיות ולהליך שיקום. בית המשפט המחוזי התערב וקבע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות התיק נע בין 10 לבין 15 שנות מאסר בפועל, נוכח חומרת העבירות והיקפן הכלכלי המשמעותי. עוד קבע בית המשפט המחוזי כי המשיב אינו "איש קש" אלא יש לראותו כחלק מתכנית עבריינית שבלעדיו לא ניתן היה להשלים את ביצוע העבירות. אשר למצבו הנפשי בית המשפט קבע כי יש להתחשב במצבו הנפשי אך באופן מוגבל זאת, בין היתר, מאחר שהוא נמצא כשיר לעמוד לדין. לאור כל האמור בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור על קולת העונש והעמיד את עונשו של המשיב על 30 חודשי מאסר בפועל ו-150,000 ₪ קנס (חלף 75,000 ₪). על גזר דין זה הגיש המשיב ערעור, רע"פ 3182/16, אשר נדחה;

ת"פ (מחוזי מרכז) 45183-03-15 **מדינת ישראל נ' אבו רמילה** [19.2.17], שניתן על ידי מותב זה. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירות מס, מרמה והלבנת הון בהיקף של כמעט 400 מיליון ₪, כאשר סכום המע"מ עומד על קצת יותר מ-59 מיליון ₪. בית המשפט גזר על הנאשם 5 שנות מאסר בפועל, בהתאם להסכמות הצדדים, וכן 180,000 ₪ קנס כספי. ב"כ הנאשם ציין כי מדובר בתיק חמור יותר מהתיק דנא, נוכח היקפו הכספי וחומרת העבירות;

ת"פ (שלום ראשון לציון) 47436-03-16 **מדינת ישראל נ' אלג'רושי** [29.3.16]: מדובר בתיק שקשור לפרשה שבה קשור גם התיק שלנו, שכן הנאשם, אלג'רושי, היה שותפו העסקי של הירש והוא החזיק ברוב המניות של חברת "גולד פאר דלקים" (נאשמת 3 בכתב האישום המקורי בתיק זה). הצדדים הגיעו להסדר טיעון "סגור" שבו הודה אלג'רושי בביצוע עבירות מס על פי חוק מע"מ וחוק מס הכנסה במעל ל-6 מיליון ₪. בית המשפט כיבד את ההסדר וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס כספי בסך 100,000 ₪;

הסנגור הפנה לת"פ (שלום כפר סבא) 39855-12-09 **רשות המיסים נ' מלכה** [8.1.15], אך מצאתי כי נכון יותר לאזכר את החלטת בית המשפט העליון באותו תיק, ברע"פ 8003/15 **מלכה נ' מדינת ישראל** [17.8.16], שבה דחה בית המשפט העליון את ערעור המערער על חומרת עונשו, והותיר את עונשו של המערער, 42 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים, על כנו. המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות על פי חוק מע"מ, בכך שקיזז חשבוניות פיקטיביות בהיקף של מעל 113 מיליון ₪, כאשר סכום המס הנובע מהן הוא מעל 15 מיליון ₪. כן הורשע בשיבוש מהלכי משפט.

לאור כל האמור, טען ב"כ המבקש כי מתחם העונש הראוי בעניינו של הנאשם נע בין 8 לבין 24 חודשי מאסר בפועל. הסניגור הוסיף כי לשיטתו, מתחם הקנס הראוי נע בין 100 אלף ₪ לבין 180 אלף ₪, כאשר הצדדים הסכימו, במסגרת הסדר הטיעון על קנס "סגור" שהועמד על 151 אלף ₪.

אשר לחריגה ממתחם העונש ההולם, ב"כ הנאשם סבר כי תסקיר שירות המבחן מלמד על התחלת שיקום כל שלטעמו יש לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולה נוכח שיקולי שיקום.

בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ב"כ הנאשם עמד על כך שהנאשם מעולם לא ריצה מאסר מאחורי סורג ובריח ויש להתחשב בפגיעה שצפויה להיגרם לו נוכח העובדה כי מדובר במאסרו הראשון. עוד ציין כי משפחתו של הנאשם צפויה להיפגע מהעונש, מאחר שמשפחתו מונה 7 ילדים והנאשם הוא המפרנס היחיד. ב"כ הנאשם ביקש להפנות לעדויות של אם הנאשם ואחיו לגבי הפגיעה שצפויה להיגרם למשפחת הנאשם מהעונש. עוד יש לקחת בחשבון כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, חסך זמן ציבורי רב והוא נעדר עבר פלילי. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, כפי שעלו בתסקיר שירות המבחן, וביקש לתת לכך את המשקל המתאים. לגבי המחדלים שהנאשם טרם הסיר - לטענת הסניגור הנאשם מצוי בהליכים אזרחיים מול כמה גורמים, כאשר רק בתום בירור אותם הליכים ניתן יהא לקבוע את סכום המחדלים ולהסירם. לבסוף ביקש ב"כ הנאשם להתחשב בתקופה שבה היה נתון הנאשם במעצר באיזוק אלקטרוני, נוכח פסיקתו של בית המשפט העליון.

דבר הנאשם

9. הנאשם הביע צער על מעשיו וחזר על כך שהוא מודה בכל המיוחס לו. לטענתו הוא עבד בתחנה כמשווק סולר ולא למד או ידע כיצד לכתוב חשבוניות, ומי שעשה את זה בפועל היה רואה החשבון של החברה. עוד הוסיף כי בגיל צעיר איבד את אביו וכעבור כמה שנים גם את אחיו הבכור והוא נאלץ לעזוב את הלימודים ולפרנס את המשפחה. היום הוא אב ל-7 ילדים קטנים כאשר הוא המפרנס היחיד. הנאשם הוסיף כי הוא מסכים לכל טיפול שיוצע לו במסגרת שירות המבחן.

דין והכרעה

10. הצדדים הגיעו כאמור להסכמה, במסגרת הסדר הטיעון, רק לגבי רכיבי הקנס. בהתייחס לרכיב המאסר המאשימה הגבילה את עצמה ל-5 שנות מאסר בפועל, וההגנה טענה באופן "חופשי". בית המשפט העליון כבר פסק בהקשר זה, כי גם כאשר עסקין בהסדר טיעון, הנוקב ב"טווח ענישה מוסכם", על בית המשפט לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם ולאחר מכן לבחון האם יש לאמץ את הסדר הטיעון בהתחשב במתחם ההולם, ומכל מקום - בית המשפט העליון לא ראה במקרים שבהם המדינה מגבילה עצמה לרף עליון וההגנה חפשיה בטיעוניה משום "הסדר טווח" (ע"פ 5301/15 **פינטו נ' מדינת ישראל** [5.1.16], פסקה 27, תוך ציטוט מע"פ 6799/14 **אופיר נ' מדינת ישראל** [16.3.2015], פסקה 10 ו-ע"פ 8109/15 **אביטן נ' מדינת ישראל** [9.6.16] **[עניין אביטן]**, פסקה 8).

קביעת מתחם העונש

11. **אָרוע אחד או מספר אָרועים?** תחילה יש לקבוע, כמצוות סעיף 40 לחוק העונשין, האם עסקין בכמה עבירות באָרוע אחד (ס"ק א), שבגין יש לקבוע מתחם עונש אחד, או שמא מדובר בכמה עבירות בכמה אָרועים (ס"ק ב), שאז יש לקבוע מתחם לכל אָרוע, ולקבוע האם יש לגזור עונש נפרד לכל אָרוע (ומידת החפיפה בין העונשים, אם בכלל), או שיש לקבוע עונש כולל. בית המשפט העליון קבע כי תחומיו של כל אָרוע יקבע בהתאם למבחן "הקשר

ההדוק" כאשר "קשר כזה בין עבירות ימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה" (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל [29.10.14], פסקה 5 לפסק דינה של כבוד השופטת ברק ארז). בעניינו מקובלים עליי טיעוני הצדדים כי חרף העובדה שמדובר במספר אישומים, בעבירות שונות, במספר חברות שבאמצעותן בוצעו העבירות במשך זמן לא מבוטל, יש לראות את האירועים כמסכת עבריינית אחת, שכן בין העבירות קיים קשר הדוק בשל דפוס הפעולה הדומה והשיטתיות במעשים. על כן אקבע מתחם עונש אחד לכל העבירות יחדיו.

12. **הערכים המוגנים שנפגעו.** בגזר דינו של הירש (מיום 1.5.16) עמדתי בהרחבה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעבירות המס, ואזכרם בשנית: "ערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס, הנדרש לצורך מימון צרכיה של החברה ופעילות התקינה של הרשויות הציבוריות. העבריינות הכלכלית, ועבריינות המס בכללה, איננה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צורכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס" (רע"פ 512/04 אבו עביד נ' מדינת ישראל [15.4.04]). ועוד: "הערך המוגן בעבירות מס הוא השיטה הפיסקלית שהחברה אימצה כחלק ממדיניותה הכלכלית והחברתית, לרבות שיטת המסוי שתבטיח חלוקת נטל שוויונית וצודקת" (ע"פ (מחוזי תל אביב) 71687/02 עיני נ' מדינת ישראל [1.4.04]). דוחות שאינם מוגשים כשורה פוגעים גם באפקטיביות של מערכת המס וביכולתה לתכנן את היקף הגבייה (רע"פ 4323/14 מולדובן נ' מדינת ישראל [26.6.14] [עניין מולדובן]). עוד נקבע: "עבירות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן הישירה - בקופה הציבורית, העקיפה - בכיסו של כל אזרח, ולאור חתירתן תחת ערך השוויון בנשיאת נטל המס" (רע"פ 977/13 אודיזי נ' מדינת ישראל [20.02.13]) (כל ההדגשות בציטוטים - הוספו - מ.ב.נ.).

13. אשר למידת הפגיעה בערכים המוגנים אני סבורה כי קיימת פגיעה ניכרת ומשמעותית, ברמה בינונית-גבוהה, נוכח סכומי הכסף שבהם עסקין, התמשכות העבירות על פני מספר חודשים לא קטן, ריבוי העבירות, ביצוע המעשים ביחד עם מעורבים נוספים, תכנון מוקדם ותחכום.

14. בבחינת מדיניות הענישה הנהוגה, הצדדים הפנו לפסקי דין שונים, שעליהם עמדתי בהרחבה בהתייחסותי לעיל לטיעוני הצדדים. אוסיף הפניות נוספות לפסיקה רלוונטית בנסיבות התיק דנא, כדלקמן:

רע"פ 1342/17 ח'ורי נ' מדינת ישראל [13.2.17], המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות מס, ביניהן ניכוי מס תשומות ללא מסמך ב-2 חברות שונות ומסירת דו"ח הכולל ידיעה כוזבת, בסכום כולל של מעל 2 מיליון ₪. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש והותיר על כנו את עונשו של המערער, שעמד על 22 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 120,000 ₪. בית המשפט עמד על כך שמתחם העונש ההולם באישומים 1 ו-2 נע בין 10 לבין 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט קבע כי עונשו של המערער ראוי ומאוזן וניתן המשקל הראוי לכלל הנסיבות הרלוונטיות, לרבות חלופי הזמן. בשונה מענייננו, סכום המס הוא נמוך משמעותית;

עניין אביטן: המערער הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בהוצאת מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס, ללא כוונה לבצע את העסקאות שנרשמו בהן, בשלוש חברות שונות (שתיים מהן רלוונטיות לעבירות המס). עבירות המס (להבדיל מעבירות הלבנת ההון) היו בסכום כולל של מעל 43 מיליון ₪, כאשר סכום המס הגלום בהן הוא מעל 6

מיליון ₪. בנוסף ובשונה מענייננו, יוחסו למערער עבירות על פי חוק איסור הלבנת הון וכן עבירות על פי הפקודה, אך חשוב לציין שבית המשפט ציין במפורש כי הוא רואה בעבירות הלבנת ההון משום עבירות נילוות לעבירות המס, ולכן מתחם העונש שקבע מתייחס לעבירות המס בלבד (עבירות על פי חוק המע"מ ועל פי הפקודה). בית המשפט העליון דחה את הערעור שנסוב על רכיב המאסר והותיר את עונשו של המערער - 36 חודשי מאסר בפועל - על כנו. בכך אושר מתחם העונש ההולם שנע בין 24 לבין 50 חודשי מאסר בפועל וקנס שנע בין 50,000 ₪ לבין 400,000 ₪. בית המשפט העליון התערב ברכיב הקנס והפחיתו ל-10,000 ₪ בלבד (חלף 100,000 ₪), נוכח חילוט כל רכושו וכספו של המערער בשווי הרכוש שבו החזיק המערער באופן אסור;

רע"פ 3742/15 סלם נ' **מדינת ישראל** [10.6.15], בית המשפט העליון דחה את ערעור המערער על חומרת העונש וקבע כי עונש של 20 חודשי מאסר הוא עונש ראוי בנסיבות התיק - אישום בעבירות של השתמטות ממס הכנסה, בסכום שעולה על 3.7 מיליון ₪, ובעבירות על פי חוק מע"מ בגין הוצאה חשבונית מס או מסמך הנחזה להיות חשבונית מס ושימוש באותן חשבוניות כאשר סכום מס העסקאות עמד על 250 אלף ₪, ואי כלילת מס עסקאות נוסף, בסך העולה על חצי מיליון ₪. ואישום נוסף בגין הוצאת 17 חשבוניות פיקטיביות, בסכום העולה על 4.2 מיליון ₪ שמס התשומות בהן עומד על מעל 570 אלף ₪. המערער הורשע על יסוד הודאתו בבית משפט השלום, במסגרת הסדר טיעון, ונגזרו עליו 27 חודשי מאסר בפועל. המערער לא השלים עם עונשו. בית המשפט המחוזי דן בערעורו והמליץ לצדדים להעמיד את עונשו של המערער על 20 חודשים, וכך הוסכם. יובהר כי מדובר בתיק שבו היקף המס הוא נמוך משמעותית מהתיק דנא.

פה המקום לציין את **גזר דינו של הירש בתיק זה**, שבו מצאתי לנכון לכבד את הסדר הטיעון והטלתי עליו מאסר בן 72 חודשים וקנס בסך חצי מיליון ₪. יצוין כי ענינו של הירש חמור משמעותית מעניינו של הנאשם לאור העובדה כי מיוחסת לו, בנוסף לעבירות המס, גם עבירות של הלבנת הון בסכום של מעל 45 מיליון ₪. אני ערה לכך שעבירות המס בעניינו היו בסכום נמוך משל הנאשמים כאן, ועדיין סבורני שעניינו חמור בהרבה בשל עבירות הלבנת ההון בסכום מאד גבוה.

15. בבחינת **הנסיבות שקשורות בביצוע העבירות**, מדובר בעבירות שבוצעו תוך תכנון מוקדם, בשיטתיות ובתחכום. אשר לחלקו בביצוע העבירות, מעורבותו של הנאשם בפרשה, נלמדת, בין היתר, מהעובדה כי על פי האישום הראשון, הנאשם הנחה את מלול להפיק חשבוניות פיקטיביות על שם חברת גלנדאואר (54 חשבוניות) לטובת הנאשמת, כאשר ההנחה כללה כמויות, סכומים ומועדים שיש לרשום על אותן חשבוניות פיקטיביות. בהמשך לכך, מלול העביר את החשבוניות לידיו של הנאשם. לפיכך, הגם שהוא אינו עומד בראש הפרשה, וישנם אחרים שחלקם היה חמור יותר, הנאשם בהחלט מהווה חלק מהותי וחשוב בפרשה. אשר לנזק הפוטנציאלי, כפי שצייתי בפסקה 12 לעיל, מביצוע העבירות שבהן הורשע הנאשם קיים פוטנציאל נזק גבוהה ביותר לפגיעה בערכים המוגנים, ואיני מוצאת לחזור על כך שוב. אשר לנזק הקונקרטי, אין חולק כי מדובר בנזק משמעותי, נוכח היקף הכספים הגדול: חשבוניות פיקטיביות בסך 65,700,000 ₪, כשסכום המע"מ הוא **כ-10 מיליון ₪**, בשנים 2013 - 2014. עוד מצאתי לנכון לציין כי הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את המעשים הן בצע כסף ורצונו של הנאשם להתעשר על חשבון קופת המדינה, גם אם נטען שמדובר היה במצוקה כספית שאליה נקלע.

לאור כל האמור, ובהתחשב בכלל השיקולים בקביעת מתחם העונש ההולם, ובפרט בסכומי המס הגבוהים, אני

סבורה כי המתחם **נע בין 36 חודשי מאסר לבין 60 חודשי מאסר**, מאסר מותנה וקנס כספי.

מיקום הנאשם בתוך המתחם

16. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

לזכות הנאשמים יש לקחת בחשבון, בראש וראשונה, כי הם הודו במיוחס להם, בשלב מוקדם יחסית של ההליך המשפטי, ובכך חסכו זמן ציבורי רב מאד (כתב האישום מונה מעל 360 עדי תביעה). בהמשך לכך, יש בהודאה משום נטילת אחריות, אם כי נוכח דברי הנאשם בבית המשפט בפניי אני סבורה כי מדובר בנטילת אחריות שהיא מעט מסויגת. הנאשם טען בתום הטיעונים לעונש כי הוא אינו יודע כיצד לכתוב חשבוניות ומי שעשה את כל "העבודה" עבורו היה רואה החשבון מטעם הנאשמת. דברים מסוייגים אלה של הנאשם גם מסבירים את התרשמות קצינת המבחן. זו ציינה בתסקיר, כי הנאשם מנסה להצדיק את מעשיו וכיום הוא החל הליך ראשוני של מודעות להתנהגותו, כאשר ברקע הרתעת ההליך המשפטי כמו גם המאסר הצפוי. ואולם, "הסתייגות" זו אינה עולה בקנה אחד עם הודייתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן, שם צוין במפורש כי הנאשם הנחה את מלול כיצד לרשום את החשבוניות הפיקטיביות עבור הנאשמת, מבחינת הכמויות, הסכומים והמועדים שיש לרשום בהן.

נסיבה משמעותית נוספת שיש לקחת בחשבון לזכות הנאשם היא כי הוא נעדר עבר פלילי ולא תלויים ועומדים נגדו תיקים פליליים נוספים. עוד יש להתחשב בכך שמדובר במי שעתידי לשאת עונש מאסר בפועל לראשונה, ואין חולק כי העונש צפוי לפגוע בנאשם ובמשפחתו. הפגיעה במשפחתו של הנאשם במקרה זה צפויה להיות קשה במיוחד, שכן כפי שעלה בטיעוני ההגנה ובתסקיר שירות המבחן, הנאשם לקח על כתפיו בגיל צעיר את עול הפרנסה של משפחתו, לאחר מות אביו ובהמשך מות אחיו. צוין כי הנאשם סובל מקשיים כלכליים, אך מעבר לטיעון בעל פה לא הוגשו מסמכים בעניין זה. כמו כן יש לזקוף לזכות הנאשם את מעצר הבית הממושך שבו שהה, לאורך כל ההליך, ולהתחשב גם בכך.

עוד זקפתי לזכות הנאשם את נכונותו להשתלב בקבוצה טיפולית, כהמלצת שירות המבחן, ואת המודעות הראשונית שהחל לפתח לבעיותיו, כהגדרת התסקיר, שכן אף שלא ניתן לדבר כבר על שיקום של הנאשם, גם לנכונות ותחילת ההפנמה - משקל מה לזכותו.

לחובת הנאשם יש לזקוף את העובדה כי לא הסיר את מחדליו, ודובר רבות בפסיקה על כך, כי חרטה אמיתית, בעיקר בעבירות כלכליות, מתבטאת בראש וראשונה בהסרת מחדלים והטבת הנזק, וזאת - מוקדם ככל האפשר (**עניין מולדובן**, פסקה 8 ו-רע"פ 3572/15 **אלימלך נ' מדינת ישראל** [18.5.16], פסקה 13). מדובר בנקודה משמעותית בבואי לשקול מיקום הנאשם במתחם.

17. כפי שצינתי בגזר דינו של הירש, בקביעת מיקום הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את דינם של עברייני המס, תוך מתן עדיפות לשיקולי ההרתעה והגמול, ולבכרם על פני נסיבותיו האישיות של העבריין (רע"פ 4233/16 **רמי מור נ' מדינת ישראל** [4.7.16], פסקה 8 וכן רע"פ 2638/13 **עובדיה נ' מדינת ישראל** [28.4.13], פסקה 14).

18. בהתחשב בכל השיקולים שצינתי לעיל, אני מוצאת שיש למקם את הנאשם **סביב השליש התחתון של מתחם הענישה** שקבעתי לעיל.

19. אשר לרכיב הקנס, הצדדים הסכימו כי על הנאשם יוטל קנס בסך 151,000 ₪, שאותו עליו לשלם עד ליום 15.3.17 (ובינתיים הסכימו על דחיה קלה בתשלום) או 9 חודשי מאסר תמורתו. בעבירות כלכליות קיימת משמעות יתרה להשתת קנס משמעותי לצד מאסר בפועל, זאת על מנת להרתיע עבריינים ולגרום לכך שעבירות כלכליות לא תהיינה כדאיות (ר' ע"פ 2422/15 **סרור נ' מדינת ישראל** [7.11.16] פסקה 15, שם הפנה בית המשפט העליון גם לע"פ 4190/13 **סמואל נ' מדינת ישראל** [18.11.14], פסקה 128). עם זאת, המחוקק קבע כי על בית המשפט להתחשב, לצד נסיבות ביצוע העבירה, במצבו הכלכלי של הנאשם. בטיעוני ההגנה עלה כי מצבו של הנאשם אינו שפיר וכי מגיל צעיר הוא מפרנס את משפחתו. על כך אף העידו בפניי אמו ואחיו. מעבר לעדויות אלה לא הגיש הנאשם אסמכתאות נוספות למצבו הכלכלי. יש לקחת בחשבון את סכום העבירות והעובדה כי הנאשם טרם הסיר את המחדלים. בסיכומי של דבר, אני סבורה כי סכום הקנס שעליו הסכימו הצדדים מאזן נכונה בין כלל השיקולים והוא הקנס הראוי בנסיבות התיק.

סיכום

20. לאור האמור, החלטתי לכבד את ההסדר ואני מטילה על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם

- א. מאסר בן 45 חודשים בניכוי ימי מעצרו (מיום 14.1.15 ועד יום 19.1.15 ומיום 4.2.15 עד יום 8.2.15);
- ב. מאסר בן 12 חודשים אך הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור עבירת מס מסוג פשע;
- מאסר בן 6 חודשים אך הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור עבירת מס מסוג עוון;
- ג. קנס בסך 151,000 ₪ אשר ישולם עד ליום 19.4.17 בשעה 12:00. לא ישלם הנאשם את הקנס המוטל עליו או את חלקו, יוטל עליו מאסר חלף קנס של 9 חודשים.

הנאשמת

מאחר שהנאשמת אינה פעילה עוד, אני מטילה עליה קנס סמלי של 1,000 ₪.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ח' ניסן תשע"ז, 04 אפריל 2017, בנוכחות הצדדים.